

[Alfred Hansen]

på den fastlagte måde må være til at ændre, når den vækker så stor opstandelse i befolkningen og dagspressen. Da det samtidig er en af de ganske få statistikker, der tilsyneladende stiller krav om stor præcision, må der være god grund til at tage statistikken op til ny forhandling.

Besvarelse (9/11 78):

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Spørgsmålet om eventuel genforhandling af bilstandslovsstatistikken er udførligt behandlet i svar til folketingsmedlem Niels Helveg Petersen på spørgsmål nr. 143.

Som det fremgår heraf, vil der efter min opfattelse kun være grundlag for en sådan genforhandling, hvis registertilsynet kommer til en anden opfattelse af sikkerhedsproblemerne omkring statistikken end retsudvalget, eller hvis den retssag, som nu er anlagt, skulle vise, at § 6 i lov om Danmarks Statistik ikke indeholder den fornødne hjemmel.

Til *justitsministeren (3/11 78)* af:

Ernst Schmidt (FP):

»Kan en trafikant, der er blevet kendt skyldig i et trafikuheld som følge af, at en ansvarlig myndighed ikke har fulgt færdselslovens bestemmelser om vejafmærkning, få sit tab, der er pådraget af den grund, dækket af den myndighed, som ikke har opfyldt lovens bestemmelser?«

(Spm. nr. 178).

Begrundelse.

Ministeren oplyser i sit svar til mig på spørgsmål nr. 125, at det har vist sig, at vigepligtsforholdene ikke overalt er gennemført i overensstemmelse med reglerne i vejafmærkningscirkulæret.

Spørgsmålet er stillet for at få belyst, om trafikanter af den grund kan risikere at blive draget til vigepligtsansvar de steder, hvor myndighederne ikke har opfyldt færdselslovens bestemmelser.

Besvarelse (15/11 78):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

I begrundelsen for spørgsmålet har spørgeren henvist til justitsministeriets svar på

spørgsmål nr. 125, hvoraf bl. a. fremgår, at justitsministeriet har anmodet de lokale myndigheder om at være opmærksomme på, om der måtte være steder, hvor etablering af ubetinget vigepligt og afmærkning af ubetinget vigepligt i henhold til færdselslovens § 26, stk. 2, ikke er bragt i overensstemmelse med retningslinierne i vejafmærkningscirkulæret.

Det følger af færdselslovens § 26, stk. 4, sammenholdt med stk. 2, at den almindelige vigepligt (højrevigepligten) gælder på et sådant sted, indtil der tilkendes ubetinget vigepligt ved afmærkning. Såfremt et færdselsuheld herefter forårsages under tilsidesættelse af højrevigepligten, indtræder strafansvaret som følge af overtrædelse af færdselsloven.

I færdselslovens kapitel 16 er der fastsat regler om erstatningspligten, bl. a. i tilfælde af påkørsel, sammenstød, væltning eller andre lignende kørselsuheld, for den ejer eller bruger, der benytter et motordrevet køretøj.

Andre personers eller andre myndigheders erstatningsansvar for følgerne af et færdselsuheld må afgøres efter principperne i de almindelige erstatningsregler.

Det stillede spørgsmål kan efter justitsministeriets opfattelse derfor ikke besvares generelt, men må efter ministeriets opfattelse afhænge af en samlet vurdering, der bygger på karakteren af forsømmelsen fra myndighedernes side i forbindelse med færdselsuheldet, sammenholdt med overvejelser af, hvorvidt gældende vejafmærkningsregler med rimelighed kan fortolkes således, at personer, der lider skade som følge af manglende overholdelse af reglerne, bør have erstatning.

Selv om det må anses, at der fra de lokale myndigheders side foreligger en forsømmelse, kan der således ikke heraf sluttes, at der indtræder erstatningsansvar.

Det tilføjes, at den endelige afgørelse af det rejste spørgsmål i en konkret sag hører under domstolene.

Til *statsministeren (6/11 78)* af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Finder statsministeren det acceptabelt, at en af hans fagministre, i dette tilfælde boligministeren, tilkendegiver ikke at kunne give møde i folketingets udvalg uden embeds-